

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 1.70 кор

За границею

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Повільне число по 10 сот.

РУСЛАН

»Виреш ми очи і душу ми виреш; а не возьмеш милости, і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — В Русланових неальмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. І. лл. Домбровського (Харунцини). Експедиция місцеві в Агенції Соколовського в писаржі Галемана.

Рубоніш звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламані неоплачені вільні від порти. — Оголошеня значайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні допесени по 3) с. від стрічки.

Кн. Фердинанд болгарский в Берліні.

(X) Кн. Фердинанд болгарский гостював кілька днів в Берліні. Так цісар Вільгельм як і міродатні круги правительственні вітали нового гостя вельми прилично, а також денникарство покористувало ся сею нагодою, щоби звернути ся з прихильністю до него. Се не першина для кн. Фердинанда бути гостем в Берліні. Вже перед девяти роками, коли дістав признанє Високої Порти, був Фердинанд гостем в німецькій столиці. Але чимало часу проминуло ще, поки ему повело ся досягнути установленє дипломатичного заступства в німецькій столиці, що стало видимим знаком певного зближеня. З того часу взаємини стали сердешніші, а при нагоді похорону княгині Кобурскої запросив цісар Вільгельм болгарского князя до своєї столиці, в котрім тепер его так гостив. В сій події можна бачити доказ, що цісар Вільгельм зовсім згоджує ся на сучасне становище Болгарії і що тепер звернув пильну бачність на се балканське князівство.

»Norddeutsche Allg. Ztg.« висловлює ся з великим признанєм, що кн. Фердинанд серед трудних обставин і замотаних подій в Македонії показав ся представником сєї політики тверезої, котра змагає до спокійного уладженя сирав. Домаганя і ради великих держав найшли послух на болгарским дворі, а правительство тамошне робило все спроможне, щоби запобігати твореню оружних ватаг і переходови їх до Македонії. Тим способом вийшло се не лише в користь Болгарії, але також в користь болгарского населеня в Македонії, а наслідком того не дійшло там до таких кривавих подій, які могли би були послідувати, колиб Болгарія так не поступала. Болгарія зєднала собі таким поступком призна-

не великих держав европейских, котрі під проводом Австрії і Росії шоклали собі метою, довести мирними реформами до уладженя відносин в Македонії і таким способом може Австрія сподівати ся, що з болгарской стороны не будуть робити перепон тим змаганям до введеня реформ. Коли цілій справі грозить небезпечність, то якраз з боку Туреччини, котра мимо грізного положеня в Македонії, замість рішучо вдатися в сї справи, безнастанно їх проволікає.

Турецке правительство дуже добре розуміє цілу грозу небезпечного положеня, а доказом сего єсть горячкове збровне військо, яким тепер Туреччина від якокось часу займає ся. До Монастиря вислано великі посилки военных материялів, у віляєті Ускоплє обсаджено пограничні християнські місцевости війском, а командуючий там генерал відбуває перегляд війска. Окрім того заходить ся турецке правительство, щоби виведати позички на закупно гармат, а се також доказує, що в Царгороді приготавлиють ся на можливість грізних подій. Туреччина припускає, що в Болгарії думають викликати ворохобно в Македонії, і можливо, що в таким случаю Туреччина кинулаб ся сю ворохобно оружно згнобити. Але замість острити своє оруже, повиннаб Туреччина радше приложити руки до того, щоби довести в Македонії до тривкого успокоєня умів. Тимчасом европейскі держави не можуть приневолити турецке правительство, щоби оно пильно і рішучо взяло ся до переведеня потрібних там реформ.

Ще в листопаді 1903 р. приняла Туреччина начерк реформ уложених в Міриштег, а доперва перед кількома днями підписала умови з новими офіцерами, котрі мають доповнити недостатчно зорганізовану жандармерию. Так само проволікає

ся з пляном финансовим, предложеним цивільними агентами, котрий не може діждати ся затверженя комісії в Царгороді. Сей финансовий плян має завести порядне господарство у віляєтах обнятих реформами — а се є перше услівє до успіху задуманої поправи. Нічого дивного, що у Франції і Англії нетерпеливлять ся і трагять віру в добру волю Туреччини та домагають ся направи відносин иншою дорогою. Але так само Австрія не повинна довше приглядати ся сій проволіці і не повинна дати ся винерти тут із свого становища Німеччині, котра починає опікувати ся Болгарією, щоби собі на Балкані здобути визначний вплив.

Терор в Росії.

З Москви надійшла вчєра по полудни телеграфічна вість, що вел. кн. Сергій, стрий царя, виїжджаючи рано з Коемлю, впав жертвою терористичного замаху. Бомба, кивена під повозку, експлюдувала відразу, розторошила повозку, а самого вел. князя розірвала на шматки; візник ранений тяжко, помер в дорозі до шпиталю. Справців придержано. Ся страшна подія збула ся, після дотеперішних допесен, ось як:

Вел. кн. Сергій виїхав о год. 9. рано з Миколаївської палати і через Сенаторську улицю їхав до історичного музею. За повозкою їхало двоє санок. Коли карита вел. князя переїздила побіч палати справедливости, санки, в яких сиділо двоє осіб — одна з них була в робітничім уборі — випередили повіз вел. князя, а перед палатою пустили его знов наперед. При миваню кинено під повіз бомбу. Вибух був такий сильний, що всі шибби в палаті справедливости розторошили ся. Бомба розірвала повіз на кусні, а коні уткли. Вел. кн. Сергій згинув на місци. Голова і ноги відорвані цілком від тіла, а одіж поширпана на кусні. Візника тяжко ранило

ДИКА ЗВІРИНА

(Freiwild).

Штука в 3 актах Арт. Шнейдера.

Перевіт для рускої сцени Йосиф Стадник.

(Дальше).

АКТ ДРУГИЙ.

Кімната Павла не дуже хорошо прибрана. Двоє дверей — праві і ліві. Два відчинені вікна, крізь котрі видко паркан огородовий з фірткою та огород.

Рано, по години 8-мії.

Вихід 1-ий.

ПАВЛО

(один — півсидячки опертий на рамі вікна з лівої; глядить на огород і курить папіроску. Незабаром, по піднесеню занавіси, видко, як через фіртку входять Вельнер і Польді. Павло кивнув їм признаю рукою, відходить від вікна, усміхає ся до себе, виходить дверми з лівої — впроваджує обох. Чути, як розмовляють за коном).

Вихід 2-ий.

ПАВЛО, ПОЛЬДІ, ВЕЛЬНЕР.

ВЕЛЬНЕР. Як ся мавш, хлопче!

ПОЛЬДІ. Деж ти вчєра був? Ми не могли відшукати тебе.

ВЕЛЬНЕР. Хотіли поговорити з тобою.

ПОЛЬДІ. Як бачу, ти в дуже добрім гуморі. Знаменито!

ВЕЛЬНЕР. Але не маємо часу на пусту балаканину. Секундант Каринського можуть леда хвиля надійти.

ПАВЛО. Були вже.

ВЕЛЬНЕР (скоро). Ах — і щож?

ПОЛЬДІ. Ти очевидно не забув на нас?

ПАВЛО. Мої дорогі, се дуже гарно, що ви мене так рано відвідали, але я зовсім вас не потребую!

ПОЛЬДІ. Даруй, але...

ПАВЛО. Бити ся не думаю!

ВЕЛЬНЕР — ПОЛЬДІ. Що?... Як се?

ПАВЛО (з усмішкою). Не буду бити ся!

ВЕЛЬНЕР. І так сказав ти тим панам?

ПОЛЬДІ. Отям ся! Павле! Не шуткуй з так поважної річи!

ПАВЛО. Я далекий від шуток. Ронштедт і Фогель визвали мене в его імени, а я відказав.

ВЕЛЬНЕР. Алеж Павле, бій оя Бога! Чи ти при умі?

ПАВЛО. Цілковито!

ПОЛЬДІ (зачудований). Ні, се мені в голові не може помістити ся.

ВЕЛЬНЕР. Павле! Павле! Вірити не можу...

ПАВЛО (майже в шібі). Говорю зовсім се-

ріозно. Таж ціла річ ясна, як на долони. Він поступив собі як смаркач, а отже поступив з ним як з смаркачем, таї годі!

ВЕЛЬНЕР. Алеж позволь... І ти сказав так тим панам?

ПАВЛО. Так.

ВЕЛЬНЕР. А они прийали сю відповідь?

ПАВЛО. Нічо иншого їм не лишило ся!...

ВЕЛЬНЕР. Алеж Павле, як можна! Таж се не дурниця. Ти обидив того чоловіка — відвічальність за се мусиш взяти на себе!

ПАВЛО. То значить: приречи, що позволю застрілити себе его рукою! Я обидив его — він мене забє!... Гарна справедливість!

ВЕЛЬНЕР. Ах, таж не все умирає ся!

ПАВЛО (сильно). Алеж я не позволю собі одного волоска з голови відняти. Розумієте?

ВЕЛЬНЕР. Можна би думати, що так дорожиш ся зі своїм житєм!

ПАВЛО. Так оно й є! Дорожу ся, бо оно є гарне!... (Весело). За гарне навіть, щоби его нарвжати задля такої марниці.

ПОЛЬДІ. І для нас є оно неменше гарне, однак се би нас не повздержало... (звертає ся до доктора). Правда, докторе? Нам би се не повздержало посвятити его в крайній потребі...

ПАВЛО. Алеж за що? пощо? в якій цілі?

ВЕЛЬНЕР. Суть люди, котрі можуть засло-

в дорозі до шпиталю помер. Експлозиво чули на дуже великій віддаленю. На місці події почали грохадити ся товпи публіки, які збирали кусні дерева, заліза і сукна з розбитого повоза. Імена справців, яких арештовано, незвісні. Один з них сказав: «Тепер мене вже нічо не обходить; я сповнив своє діло». Брама Кремля зачинено. На улицях зібрав ся великий здвиг народа, який почав бити студентів так, що навіть один радник трибуналу мусів віддати кількох напасників в руки поліції. Серед товпи роздавано революційні прокламації. Велика княгиня Єлисавета довідавшись про замах, приїхала зараз на місце нещастя. Нащадки тіла вел. князя Сергія зібрано і занесено до Миколаївської палати.

Вел. кн. Сергій був рідним стрийком царя, а разом і его швагром, бо був оженений з сестрою теперішньої цариці, герцогою княжною Єлисаветою. Числив 48 літ і був від довшого часу генерал-губернатором Москви і репрезентантом другої столиці російської держави. Єму приписувано вплив на царя в напрямі абсолютистичнім і тому против него, як і против его брата вел. кн. Володимира, якому приписують строгість и усмирено петербурських заворушень з дня 22. січня — звернула ся ціла ненависть терористичних кругів. Та не тільки они два мають упасти жертвою пімсти за пролиту кров безборонних робітників в Петербурзі. Як телеграфують з Парижа, в тамошніх революційних, російських сферах оповідають, що на останнім засіданю революційного трибуналу занало 12 вироків смерти на російських великих князів і достойників. Смерть Сергія се перша із заповіджених езекуцій.

Книгарня

Наукового Товариства ім. Шевченка.

Хто її не знав? Хоч треба було задихатись, аби до неї дістати ся, то таки щирий народовець не жалував дальшого ходу і труду, а купував книжки у своїх. Нині в салі давньої книгарні остали лише шафи з археологічними збірками, а книгарню з персоналом переміщено, так сказатиб, снід солом'яної стріхи до нових відповідних апартаментів в осередку міста.

Локаль «Книгарні Наук. Тов-а ім. Шевченка» містять ся при ул. Театральній ч. 1, се в на розі названої улиці а Марійської площі. В чоловій стіні крім дверей, що отворять ся за кілька днів, є три вікна з приготованими вже новими полицками на виставу друків.

Користаючи з дивенікарського привілею, заходить там, де вишним вступ зборонений, звидів и вчера сей новий магазин літератури. Дві просторі кімнати дусились від книжок. Нерозложені ще купи томів лежали на долівці. Стіни заставлені полицками від долу під стелю, а на полицях вже поукладані книжки. Золоченими і ко-

пювати ся подібним розумованем. Однак візьми під увагу, що до сеї пори ти не мав ще нагоди показати своєї відваги в який инший спосіб.

ПОЛЬДІ. Так! Деж є той геройский подвиг, котрим пересвідчив би ти нас о своїй відвазі?

ПАВЛО. Правда, що до сеї пори не мав я щастя виратувати дитяни ні з води, ні з огню — однак і те не є ще доказом відваги, наколи я стану перед людою пістолету якогось шаленого чоловіка!

ПОЛЬДІ (в розпачі). Я тебе не розумію!

ВЕЛЬНЕР. Прошу тебе, мій дорогий, зрозумій се, що ти не можеш мати найменшої причини відказати єму!

ПАВЛО. Чиж я шукаю за нею? Не хочу бити ся, тай годі!

ВЕЛЬНЕР. Слухай, Павле! Таж тебе нічо не вяже. Не мавш родичів, родани, жінки...

ПОЛЬДІ. Сам один на світі...

ПАВЛО (з гумором). Таж маю приятелів!

ПОЛЬДІ. Про нас не думай — тільки про себе.

(Дальше буде).

льорованими берегами і хребтами рускі літературні твори аж мінілись під сьвітлом і прина дним уложенем пестили око та радували душу, що їх таке поважно велике число. Минули ті часи, коли нашу літературу можна було «натячки забрати». В салях метушня на землі і по драбинах. Розкладанем книжок займає ся цілий персонал книгарні і служба. Миж иншими бачу и-шо Панькевичеву, дотеперішню завідувальку книгарі в будинку Товариства. Дізнаю ся дальше, що між працюючими є новий управитель книгарні і познакомлююсь з ним. Називає ся п. Дермаль, є Русиним родом з Буковини; покінчив гімназію в Чернівцях і від кільканайцяти літ працює в книгарскім заводі. Спершу був близько сім літ в книгарні Пардіноґо в Чернівцях, потім в Германштаді (в Семигороді), а по слідних шість літ в одній з великих книгарень у Відні. Мимо довшого неуживаня рускої мови п. Дермаль говорить по руски плавно і майже поправю. Знане книгарских відносин на сьвітотім віденським ринку і видима меткість та енергичність кажуть надіятись, що п. Дермаль если не відразу, то найближшим часом поставить нашу одинокую доси книгарню на європейській ступі. В розмові п. Дермаль з всею вічливостію поінформував мене про введене книгарні в жчтє, що не без інтересу буде знати нашій публіці.

Книгарня буде мати на складі всі українські виданя книжок брошур, газет і нот, великий вибір літературних творів польських, російських німецьких, французьких і инших, загалом то все, що можна одержати в прочих львівських книгарнях. Бсякі замовленя инших книжок буде книгарня полагоджувати з точністю і успіхом, звісним лише Європейцям на заході. З часом отворить ся випозичальню нот, а може й книжок. Книгарня Тов-а ім. Шевченка, як бачимо, буде могла успішно конкурувати з прочими того рода торговлями та зможе заспокоїти всі бажаня нашої публіки в області печатаного слова. Купуюча публіка певно найде ся. Рух книжок мимо нарікань був у нас в останніх літах немалий, а Тов-а ім. Шевченка отвирючи книгарню в широкім стилю, мусілож обчислити ся, що не стратить. Вирочім тепер книжкова торговля збільшить ся безперечно новою рускою кабінтелею.

Значіне сеї, мож назвати, нової торговельної інституції, є немале. Через сподіваний більший рух книжок піднесе ся культурний рівень нашого народу. По друге великою заслугою нової книгарні буде також витворене фахового персоналу книгарского, а за тим ся галузь торгівлі розвине ся по наших більших містах, в яких вже нині дав ся вельми відчувати недостаток руских книгарень.

Опускаючи вже вчера привадно умебльований книжками локаль книгарні, я пожелав єї на руки п. Дермалю як найкрасшого розвитку та здійсненя всіх найдальших плянів его яко управителя а Тов-а ім Шевченка яко власителя книгарні.

З державної ради.

На вчерашнім засіданю палати послів управитель міністерства справедливости др. Кляйн предложив проєкт закона в справі спростованя ґрунтових книг в Галичині і Буковині. Відтак відповідав на інтерпеляції як і міністер рільництва ґр. Букоа, після чого палата перейшла до дальшої дискусії над справою рефундованя касових запасів.

Пос. Форшт заявив іменем Молодочехів, що правительство еще нічого не зробило такого що би оправдувало їх довіре до него і тому будуть голосувати против внесеня. По пос. Волмаєрі промовляв міністер екарбу др. Козел, а відтак ґр. Штернберг, який почав широко розводити ся над корупцією праси. Президент прикликає его кілька разів до річи, однак Штернберг говорить дальше про прасу, яка перекручує его виводи, так що він мусить ужити силу п'ястукка. Президент відбирає єму голос.

Пос. Штернберг апелює до палати і ова ухвалює, щоби говорив дальше. Штернберг жалувє ся дальше, що дневники трактують его, як піяка, який в нетверезім стані приходить до па-

лати, протестує против такого поведеня праси, а відтак полемізує з Герольдом, твердячи, що Молодочехи не спосібні вести народа і боронити его прав против абсолютизму. Бесідник апелює до правительства, щоби боронило достойнства членів двора, при чім доторкає справи ґр. Монґіньозо. Предсідатель звертає увагу, що се не належить до річи. Штернберг говорить дальше і вкінци заявляє, що мимо атаків дневників і адвокатів, він сповнить свій обовязок.

Президент міністрів ґр. Гавч заявив, що се є природною річю дбати про достойнство цїсарского дому, під тим зглядом кождий знає свій обовязок і не треба ані окремих зазивів до сего, звідки небудь они не походилиб. Однак, чи подібне трактованє сеї справи, як се вчинив посол з Кральового Градца, може причинити ся до охорони цїсарского дому, чи ні? Правительство сповнить свій обовязок, а просить палату, нехай про се подбає, щоби подібних kwestій тут не трактовано в такий спосіб, бо не остає против того жадного средства, як тільки застеречи ся против того.

По заяві пос. Стажиньского, що польске коло приймає предложене, віцепрезидент Кайзер повідомив, що ґр. Фетер рішив зречи ся достойнства президента палати з тої причини, що двічі упоминав ґр. Штернберґа, щоби не говорив про справу, не стоячи в звязи з предметом парад, і вкінци відобрав єму голос — а палата призволила ґр. Штернберґови говорити дальше.

Предложене про рефундованє ухвалено в другім, а відтак в третім читаню і замкнено засіданє до вітїрка.

НОВИНИ.

— Календар. В неділю: руско-кат.: Вукола, Юліана; римо-кат.: Конрада. — В понеділок: руско-кат. Партенія; римо-кат. Никифора. — В вторник: руско-кат. Теодора; римо-кат. Елеонори.

— Тарасове сьвято у Львові. Читальня «Просьвіти» на Личаківськім передмістю устроює завтра в неділю о 8 год. вечером в салі «Гвизди» концерт в пам'ять 44-літних роковин смерті Т. Шевченка. В програму вйдуть отсі точки: 1) Вступне слово. 2) Вербицький-Топольницький-Шевченке: «Думи мої», хор міш. 3) Schumann: «Trauermusik», сольо скрипковое при акомпаняменті фортепяну, виконає п. Омелян Садовский. 4) Лисенко: «Пісні єврудні»: а) Шумить гуде дїбровонька. б) Сонце низенько. в) Дівча в сїнях, виконає хор мішаний. 5) Кнішпель: «Potpourri» з народних пісень, сольо на цитрі виконає п. В. Утраско. П. 6) Воробкевич-Шевченке: «Огни горять», хор мішаний. 7) Деклямація на нині М. П. 8) Хор діточий з фортепяном. 9) Zawadzki: XI «choutka», сольо фортепянове виконає п. на Н. Я. 10) Ф. Колесса: «Вулиця», хор мішаний. — Ціна вступу: крісла по 1-20 і 1-80 К, партер сточий 30 с.

— Звичайні загальні збори тов-а «Руска Бесіда» у Львові відбудуть ся дня 6. марца с. р. о 7. год. вечером в власних комнатах, Ринок ч. 10, I. пов. з отсам порядком дневним: 1) Звіт з діяльности Виділу за рік адм. 1904. 2) Вибір Виділу. 3) Вибір контрольної комісії. 4) Внески членів. Від Виділу тов-а «Руска Бесіда» у Львові: Вол. Шугевич, голова. Ілар. Чапельский, го-сподар.

— З «Академічної Громади». Надзвичайні загальні збори відбудуть ся в неділю дня 19. лютого с. р. о год. 3. по пол. в III салі львівского університета з отсим порядком дневним: 1) Відчитанє протоколів. 2) Резиґнація голови і 5 виділових. 3) Доповняючий вибір Виділу. 4) Eventualia. З огляду на важність справи просить ся о численну участь. За Виділу: Ів. Яримович голова. Александр Надрага за писаря.

— Публичне представленє учеників академічної гімназії «Короля Едіпа» удало ся під кождим зглядом, бо і публіки зібрало ся по береги салі і сама вистава вишала богато ліпше, а місцями досягала уровни артизму. Особливо п. Смулка в роли короля Едіпа виявив богато темпераменту в бесіді і рухах, а при тим умів заховати артистичну міру і в останнім труднім актї до слів порушив видіць. Так само дуже добрим був п. Пашкевич в роли віщуна Тезевія, п. Ільків, як провідник хору і п. Коцко в роли жреця. Побічні ролі слуги і двох пастухів випали також дуже удачно в інтерпретації пп. Жмура, Гарасевича і Сіменовича. П. Сіак, як виконавець жіночої ролі Йокасти, чув ся в ній менше свободним, але се привродне як з огляду на голос, так і на рухи; однак загальне враженє остало добре, так само, як і з ґри п. Демидчука в роли Креона. Повага і настрої представленя ви-

ступили в цілій повні, так що публіка наче прикована гляділа і слухала сеї величної грецької штуки з перед 2000 літ, супротив якої ми являємося правдивими пігмеями з нашими модерними драмами. В антрактах пригравала вієскова капела 80. п. п., а добір музики, як увертюри Мендельсона, Шумана і др. вповні відповідав загальному настроєви. Томуж то і публіка щедро нагороджувала оплесками і гру аматорів по кождім акті і концерт музики. Годилоб ся повторити сю штуку не лише у Львові, але і познакомити з нею котре з більших міст гімназійних, прим. Перемишль або Тернопіль.

В справі пенсій для вдів і сиріт по сьвященниках пишуть нам: В останнім числі помістились за «Нивою» відозву чеського духовенства в справі виношеня петицій о поправу нашої долі. Закам «Нива» тоє оголосила, а ще 23. січня на соборі деканальних відпоручників в Перемишлі підіє ту справу — і до згадані петиції додав 7. точку, що вдовам і сиротам по священниках належить дати постійну пенсію, вимірену після висоти конгруї, побараної мужем зглядно вітцем — цілком як то дієсь в урядничім стані. Вей одоголосило ні то згодили ся. — Крім сьвя вдовичо-сиротского фонда обовязалась випечатати для всього духовенства ту петицію і розіслати по деканатах до підпису, і до відосланя до Відня. Підношено і гадку вєслана депутатації. Просить ся всі часовиси се подати до відомости. — *о. Корнїло Кузик з Бєска.*

Соколи в Камінеччині. З Віткова старого доносять нам: Дня 12. лютого с. р. відбули ся в домі громадскім перш загальні збори пожарної філії «Сокола» при значнім числі селян та гостей і інтелїгенції. Першій забрав голос др. Павлюк і пояснивши значінє та хосен добре зорганїзуванїх Соколів в тендїх словїх зоохочував до численного вписуваня ся в члени. На разі вписало ся 20 дійсних і 2 спомогаючих членів, однак повна надія, що в весноу те число в пятеро побільшить ся. Опієсь п. Мих. Самборскій пояснив поодинокі параграфи статута, почім приступлено до вибору старшини. Головою вибрано одоголосно п. Мих. Самборского місцевого учителя, начальником стягу Вас. Паходюка, містоначальником Йос. Прихитка, виділовими: Стеф. Кривого стравником, Андр. Коця скарбником і Н. Коця Наконечного господарем. Заступниками виділових вибрано Александра Настіха і Ром. Клочка а членами комісії ревізійної Мих. Демчука, Н. Дикого і Матвія Кривого. На сїм зборі закінчено і учасники при звуках патріотичних пісень розійшли ся одушевлені домів. Бодрїть ся молоді Соколи і старайте ся, щоб вашу філію можна було поставити другим за взір. — *Волод. К.*

Університетска бібліотека у Львові (в новім будинку при ул. Мохначкого) буде отворена для публіки від дня 20. с. м. щодень з вїтком неділь і сьвят, від 8 год. рано до 1. по полудни і від 4. год. по полудни до 7. вечером; в суботу лише від 8. рано до 1. по полудни.

Відгомін трагічної події. З Перемишля доносять, що стан здоровя проф. Глібовицького, котрого пострілів дня 29. грудня м. р. в будинку рускої гімназії ученик Воробель, погіршив ся. Зараз по сумній події лікаві ствердили, що проф. Глібовицького удасть ся уратувати, бо куля не дістала ся до мозку, лише застрягла в кости коло уха. Тимчасом на кости наслідком її нарушеня повстав боляк і хто знає, чи недужого удасть ся удержати при житю. Перед кількома днями перевезено єго з перемиского шпиталя на львівську клініку на хірургічний відділ проф. д-ра Рідігера.

Черновецький університет числить в сїм зимовім півроці 560 звичайних слухачів, 96 надзвичайних і 17 госпітантів. Гр.-прав. віділ богословский має 85 слухачів, а між ними 4 надзвичайних. Правничий віділ числить 364 слухачів (в тім числі 24 надзвич.). На філософійнім відділі є 140 слухачів звичайних (в тім числі 4 жєнщини), 56 надзвичайних (між ними 30 жєнщини), 12 фармицевтв, 2 госпітантів і 14 госпітанток. Після народности є: 361 Німців, 159 Румунів, 73 Русів, 41 Поляків, 16 Москалів (домородних), 9 Сербів, 7 Болгарів, 2 Чехів, 2 Мадярів, 2 Вірмен і 1 Англічанин.

Подяна. Почуваємось до милого обовязку зложити щирю подяку всім Високоповажним Паням і Панам, що були ласкаві брати живу участь в діяльности Комітету «Балю техніків», а крім того материяльно причивились до удачі найефектовійших точок нашого балю. З глибоким поважанєм: *Комітет тов. «Основи слух. політ.» у Львові.*

Депутация галицких учителів була оводі на авдїєнції у президента міністрів бар. Гавча, міністра скарбу д-ра Козеля і у міністра для Галичини д-ра Пєнтака. Депутация просила о полішєнє бити галицкаго учительства. Вей міністри прийняли депутацию зичливо і заявили, що в програмі правительства є санация красвих фінансів, т.к. що і галицкий сойм буде міг лише вивинувати народних учителів. Про безпосередне субвенціонованє народних учителів з державної каси, не може бути й бесіди, бо прави-

тельство відкадало вже попередно такі жаданя учителів з інших коронних країв. Президент міністрів бар. Гавч заявив депутатації, що в нї добре знає про лиху плату народних учителів в Галичині, але є певний, що небагом приїде до санадії красвих фінансів, то сейчас буде міг сойм приступити до підвишеня плати учительству. В склад депутатації входили: дир. Солєскій зі Львова, директор Шинула з Тернова і управитель школи Терлецький з Серши.

Як найменше поправок! Краєва рада шкільна видала до середних шкіл обїжник в справі одооцільности вступних іспитів до гімназій і реальних шкіл та в справі поправчєх іспитів. В другій часті обїжника що до поправок кр. рада шкільна є за як найдалїшим обмеженєм числа поправок. «Коли зважити — читаємо в обїжнику — то поправчий іспит займає ученикови ваканції, призначені на випочинок ума і тіла, то ученик в часі ваканції без помочи школи мусить сам бороти ся з трудностями наукового предмету, або родичі мусять оплачувати для него приватного учителя, що велике число тих іспитів утруднює в кінцєм ваканцій точне провіренє поступу і котролю директора, то показує ся, що на їх оборону не можна навести віднодно поважного аргументу, а натомість все промовляє проти них. Учительскі тіла повинні проте приволовати учеників в часі шкільного року до вильности, занятя ся цїро учениками слабших здібностей і довести їх до опанованя научного материялу та послугувати ся поправчим іспитом лише в вїтмових случаях. Належить впрочім держати ся безусловно постанови, помішеної у «Вказівках до повненя учительского уряду» стор. 9 і 10, що до поправчого іспиту можна допускати лише таких учеників, у яких підчас промоційного іспиту стверджено недостатчий поступ в однім предметі. Пп. директори звольте вже в сїм шкільнім році звертати увагу учительских тіл на ту обставину, а підчас кваліфікації уважати на те, аби не призначувано до поправчєх іспитів дуже великого числа учеників.»

Запомоги. Товариство «Львівскій Боні» одержало 600 К. запомоги з ричалтової квоти, призначеної соймом на запомоги для музичних товариств. Крім того львівска «Лютя» одержала 1000 К. запомоги, а «Лютя» в Кракові 600 К.

З ричалтової квоти 3.000 К. ухваленої с їммом на запомоги для ремісничих товариств краєвий віділ уділив: львівскій «Зорі» 250 К., а «Рускій бурї» ремісничо-промисловій у Львові 130 К.

На вільно пловати. В іздїлках і коритарах львівского двірця не вільно пловати на долівку, лише до пловачок. За непослух жде кождого гривна від 2 до 200 К. або арешт від 6 год. до 14 днів. Такий самий розпорядок міністерї залїзниць дотичать мабуть вєїх залїзничих двірців в Австрії. Міністерия залїзниць поручила також міському заведеню електричному у Львові, аби помістив на видних місцях трамвайних возів напис, що пловати на долівку не можна. Кари за непослух такі самі як на залїзничих двірцях.

Вісті з Америки. В дволїтню річницю смерті незабутого патріота амер. Русї б. л. п. о. А. Бончевского відбудеться поминки дня 25. січня в Northampton, Pa. Відслужено заупокійну Літургію а опієсь парастас. По богослужєню в церкві відслужено нагахиду в домі о. Дмитрова і порішено кождого року в день смерті покійного патріота справляти поминки в одній з тутєшних парохій. З причини великої метели, в наслідок котрої многі поїзди зовсїм не курсували, сьвященників і людей зіхалось небогато. (За «Слободою».)

Дрібні вісті. Міска рада в Гвіздуці надїлила почетним горожаньством старосту в Коломиї, радника намісництва Фердинанда Павліковського. — Окружна рада шкільна міска у Львові хосє устроїти курс науки читаня і писаня для жовнїрів 30. п. п. а опієсь для воаків інших львівских полків. — Кої сєлянина з Білогорци Михайла Кузняра, пошпенєні вчєра без дозору на Городецькій улиці, налякали ся трамваю і зворовили ся. Підчас шалєного бігу коний улицєю ударив дїшєль 45-лїтню послугачку Анастасію Іржавковську, котра погабла на місцї.

Для убогого ученика на чєсє прислав дальше ВПр. о. Іван Білинський з Ілавча 3 К. Разом досї зложено на ту цїль 29 К.

Всячина.

З американського цирку. В Мобїлі, підчас циркового представлєня прийшло до бїйки між штукарями а гїєтями. Так гості як і штукарі ще перед представлєнєм добре собі підхмєлили, а коли зачало ся представлєнє, і виступило на арену двоєх гімнастиків, якихєх двоєх людей зі салї крикнудо, що они бї сє далеко лїше по трафіди. Гїмнастики сєйчас приступили до визиваючих і розпочалась бїйка, до котрої прилучало ся много гостей. В бїйцї один чоловік погіб, а кількох ранєно. Полїція арештувала 14 членів цирку, а директор і секретар враз з касєю утікли.

Як повстає сьєво? Оден з найбільших італїйских артистів XVI. ст. Венвенуто Челлїні оповїдав в своїй автобіографії ось що: «Від якогось часу окружає мою голову сьєво, яке кождий може бачити, хоч я показував єго лише кільком особам. Отє сьєво видко тїєво рано, коли сонцє зїїде і може ще зо двї години опієсь. Найкрасше видко єго, коли легка роса лєжить на травах. Так само при заходї сонця. Я спостерїг єго у Франції, в Парижі, бо у тїй околїци повітрє свобіднє від мраки, так що сьєво показало ся далеко виразнійше як в Італії, де мраки бувають густїйші. Мимо того бачу я сьєво на кождий спосіб і можу показати єго другим, але не так як у Франції». Сї слова писав Челлїні в XVI. ст. Від того часу науковї дослїди поступили о стїльки вперед, що можуть нам подати природний спосіб повстаня сєго цїкавого явнєца.

Зелїзницї в Америці. Професор відєньского університету др. Филипович, котрий з нагоди вистави в Ст. Люї відбув подорож по північній Америці, мав у Відні два відчити, в яких начєркнув свої вражїня і поміченя в часї тої поїздки. Займає подробиці подав др. Филипович про залїзницї в Сполучєних Державах. Вєї тамошні залїзницї є приватною власностію і стоять в приватній адмінїстрації. Їх довгота вноєсь 320.000 км. Австрія має 20.000 км. залїзничого шляху разом з локальними залїзницями. Майже три четвєртини американских залїзниць є власностію сімох фінансових груп, Вандєрбілдта, Гульда, Морганя і інших. Тарифи як особові так товарові є в Америці дешєвші чєм в Австрії. Подорож з Чикаго до Ст. Францїска на просторї 8.000 км. коштує 1-ю класєю 250 К. отже по 3 с. за кілометр і дешєвше в Австрії подорож III-ю класєю. Товарова тарифа вноєсь 2.28 від бочки за 1 км., а в Австрії 4.23. Правда, залїзницями в Америці вельми небезпєчно їздити. В 1899 і 1900 р. згинуло в Спол. Державах 21.847 осіб наслідком залїзничих катастроф, сє є тїлько, що згинуло Англічан в вїйні з Бурами в битвах і в шпиталях. В 1903. році залїзничї катастрофи виправдили на тамтої сьвітї 11.006 осіб, а в Австрії 173. При порівнаню числа жєртв і довготи залїзничого шляху в Америці і в Австрії, випадє пропорція для американских залїзниць ще вельми некорисно.

Телеграми

з дня 17. лютого.

Будапєшт. Budapesti Hirlap доносить, що румунські народні послї ухвалили на довірочній нарадї не поєрати ніякого правительства, поки не будуть мати запоруки здійсненя своїх жадань. Порішено відбудувати що тижня наради по змовї з послами сербскими, словінськими і т. зв. «сасами».

Петєрбург. З Москви доносять: Час вїзду вел. кн. Сєргїя з Кремлю держано в найбільшій тайні, тому агонїрники мусїли мати спільників в окруженю вел. князя, коли знали про єго вїїзд з Кремлю.

По виконаню замаху на в. кн. Сєргїя увязнено всїх, хто тоді паходили ся на тїй улиці і на сумежних улицях.

Петєрбург. Дневники доносять з Царского Сєла: Оводї раджено над справою земского собору. В нарадах під проводом царя взяли участь Вітте і Муравьєв. Говорєно також про утворєнє постійної інституції з ради міністрів, яка однак не буде, здалєсь, відчальним міністерством. Проводити нарадам того міністерства мав би цар або президент міністрів.

Петєрбург. 28.000 робїтників у 8 фабриках знова застрайкувало.

Гєн. Гріппєнберг був вчєра на авдїєнції у царя.

В Кременчузі, полтавской губернії, застрайкували робїтники в фабриці тютюну і в інших фабриках.

На приватну руску жіночу семїнарію, удержувану Руским Тов. ом педагогічним зложили отсі Добродїї, почавши від 1. грудня 1904 по нинїшній день (в коронах): Др. Юрик, Львів 2, тов. «Дїїстер» 200, члєни Ради управ. «Народ. Тор.» Львів 43, Волянський, Ходачкін (складка) 8, II відчит д-ра Рудницького 21-22, III відчит д-ра Демячука 14-30, IV відчит д-ра Рудницького 12-30, А. Пєльєнскій, Книгиничі 5, Т. Кекич, Дунаїв 9, А. Павлін, Рожнятів 10, V відчит проф. Алієвєвича 15-20, др. Вахянян, Криєтинопіль 2, о. М. Гвоздецький, Глібів 3, о. К. Бардин-Лани (складка) 14, VI відчит д-ра Левицького 10-30, VII відчит д-ра Демячука 6-30, Т. Зобків, Юнашків (з вєслїя) 3, І. Бєлєй, Небїлів 2, Т. Галайчук, Микуличин (складка Татєрєва і Полянїці) 5-82, К.

Білецький, Ришів 2, Комітет концерту Пр. Діви через рад. Вахнянина 50, Н. Шпитко, Калуш (складка на весілю) 4, о. М. Бобовник, Суходіл 1, Д. Гузар, Завалів 18, І. Абрамовський, Косів 3, о. Вальчизин, Гологори (складка) 2, Р. Алексієвич, Угнів 20, Клосіський, Львів 1, о. І. Лупіньський, Бобулиця 1, о. І. Парцович, Залюк 7, о. Н. Рудницький, Яблунка 2, о. Е. Кушик, Опока 2, о. Крайковський, Литвинів 1, І. Мелешкевич, Нижанковичі 2, о. Е. Качмарський, Славско (від себе, церкви і живки) 6, о. М. Гулла, Борнів 5, А. Пасецкий, Хоросно 10, К. Козловський, Устечко 3, І. Демкович-Добрянський 2, Д. Воввудка, Перерів 3, др. Кос посол 10, М. Дубовець, Лисовичі 0 90, о. П. Січинський, Гвіздь 2, М. Попович, Равлів 2, Е. Менціньський, Хідновичі 2, М. Дацько 1, о. Н. Була, Дверник 3, Л. Гарматій, Голови 2, Ол. Левицька, Желдець 3, А. Савоцький, Мадошин 1, І. Фоліє, Скилів 1, о. Я. Спродів, Сихів 1, о. А. Гриб, Берлін 1, о. Т. Скородинський, Трускавець 1, Р. Заячківський 1, Стукач, Должниця 10, Торговля церковна, Тягів 10, о. Глиньський, Буцьків 20, ВПр. о. єпископ Чехович 30, Навроцький, Голгочі 2, Т. Вітковицька, Кутів 2, Кієв, Борове 1, Корчунський, Вятків 4, Скобельський, Золочів 4, Горалевич, Угерско (місто телеграма) 1, Слоцький, Даява 1, дівчата в Бабулинях (складка) 250, С. Кульчицький, Львів 4, о. Миколаєвич, Скоморохи (коляда) 5, Милікевич рад., Стрий 10, Котелко, дохід з представлення 10, Коменько, Тарворуда 1, Тишинський, Підгуже 1, В. Левицький, Виняки 5, о. В. Гойдиш, Жуків 2, о. Л. Січинський, Мшана 19, о. Пятлик, Сілець, бенк. 7, о. Гаврилюк, Стільско 3, др. Петровський, Вашківці 3, Паславський, Дрогобич 2, Лукіянович, Городниця 1, А. Навроцька, Голгочі (складка) 570, о. Дашкевич, Тустанів 240, о. Мальчицький, Лука 2, Городиский, Вичківці 2, Бобанч, Сивевісько 1, Матнієв, Хитрейки 3, Гаврих, Зелена 240, Равлюк 2, Форчук 0 60, Пиндик 18, Керницький і Грицина 0 34, складка 3-12, Качмарска Геня, Славско 1, о. Качмарський, Славско 4, о. А. Онуферко, Скалат 5, о. Е. Гавриш, Бішани 5, М. Созанський, Ясениця 2, А. Зарихто, Шляхтинці 4, 2, А. Зарихта, Шляхтинці 4, М. Скорик, Лука 1, К. Книгиницький, Соколів 2, др. С. Федак адвокат, Львів 2, о. Ю. Гумецкий, Любача 12, В. Слюзар, Самбір 140, Белляський, Ярослав 1, С. Шикла, Ярослав 1, А. Фолішевич, Величка 1, М. Жарска, Стронятин 2, о. І. Товарицький, Постоць 3, Л. Кишакевич, Величка 10, М. Воробець, Кулачківці 2, Гр. Мартинюк, Львів 2, Огоновскій Іларій, Львів 4, о. В. Венгрінович, Яворів 4, Й. Селецький, Новосалкі грим. 16, Гординська, Навоєчне 1, Л. Білецький, Кальне 3, Ів. Ріпецький, Розтів 1, о. Кончило, Мокротин 3, о. Крижановський, Либихора 3, Левіцак А., Болонза 2, А. Шеліга, Залуче 1, Дудинський Б., Бучурів 2, О. Білинська, Бережани 1, С. Ювичинська (складка) 15, о. І. Каранович, Миколаїв к. Бр. 3, М. Козорис, Любачів 4, С. Колодій, Воля миг. 210, В. Мисик, Ванькова 2, о. Бодвар, Свистільники (братска коляда) 6, Т. Білинська, Свистільники 2, К. Литвин, Свистільники 2, Т. Петрицька, Товстенке 2, А. Омишкевич, Хашевичі 1, о. В. Носковський, Сороки. — Отсим складаємо тим Добродіям сердешне Спаси-Біг за ласкаві жертви і поручаємо на будуче нашу молоденьку інституцію ласкаві жертволюбивости рускої суспільности. — *Виді Руского Товариства педагогічного у Львові.*

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар **Зайічки** проф. Лайдена в Берліні
порядкує у внутрішніх недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 1. марта 1905.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год вечер представлєнє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниця **High-Life** представлєнє. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З куплєним білєтом на фотелі, ложі і І-рядні крісла можна їхати даром на представлєнє омнібусами Колюсею, які ждуть коло Відєнської каварні.

Др. Величко Григорій.

ПЕРШЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЄ НАСІННО-ОГОРОДНИЧЕ.

Насія ярип, цвітів, господарєкі і т. д. з перворядної фірми ерфуртської.

ЛьВІВ, Личаківска 24.

Росада ярип, цвітів, трускавок і т. д. Корчі. Дєрева. Рожі. Цибульки цвітів.

Заведєнє огородниче в Скилові (під Львовом), п Кульпарків.

Все як найліпшої якости що до добору гатунків і сили кильченя. Всякі замовлєня виконє ся як найточнійше і найшвидше.

Хто хоче їхати до Америки

нехай вибирає дорогу через ТРИЕСТ

їзда через Триєст до Нового Йорку і всіх місцевостей Північної Америки в розкішно уладжєних першорядних пароходах.

Союзне акційне австрійске Товариство парової плавби в Триєсті

Austro-Americana

Яко одиноке пароплавне Товариство, котре на основі розпоряджєня міністер. з дня 30. цвітня 1904 ч. 21.093 є уповажнєнє до творєня агенцій і заступництв, установило продажу корабельних карт:

в Агенції у Львові ул. Різницька 13.

та в Генеральних Агенціях в Кракові, Бродях, Підволочисках, Чернівцях, Надбережу, Шчакові, Освєнцимі і інших Агенціях. (2—3)

Стация почтова телегр. і залєз. Unterthemenau.

Річний оборот пєверх 3.000 вагонів.

Унтертеменауска фабрика виробів з глини

ІВАНА князя ЛІХТЕНШТАЙНА

в Unterthemenau bei Lundenburg, поручає: гарні плити кафєлєві великого рода і витривалости на хідники, дпирці, стайні, подпирі і т. н., дальше плити мозаїкові в тисячах десєтєк від найпростєйшого до найбогатшого виконаня (річ-а продукция 15 мільонів плит) для церков, шкіл, фабрик і т. д. подвійно поливані камінні рури, комини, ремізові рури, поливані цєгли (сухопрасовані з найвисшою витривалостию для пальових будівель, мокро прасовані для будови каналів), плити до викладаня стін і фасад, блискучі плити, дєхівки всякого рода, натуральної краски і поливані у всіх барвах, рури до дренаваня, кафєлі до печий. Ілюстровані цїнники даром і озвєтєно. Число робітників 700.

Читайте!

читайте!

Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешєвший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗІЇ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, опрєвлєна в полотно з золочєними витисками, може бути найгарнійшою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських клєсиків, сторін 698.

При замовлєнє 10 прим. даємо 10% оуєсту. Висилєє ся тілько за надісланєм 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЄЛЯРИЯ „ПРОСЬВІТИ“ у Львові** (Ринок ч. 10).

Лєв Лопатинський.

Хмари-чари

ЖАРТИ й НЕЖАРТИ
ЗЛОЖЄНІ І ПЕРЕЛОЖЄНІ АВТОРОМ

для розривки і розваги читачів. Ол збірка становить другий том поезій і шукєт, про які можна те саме сказати, що про „Перли“.
Набути можна в Стєвропольській книгарні.

ДО КАНАДИ

як і до всіх других заморських земель перєправляє **НАЙДЕШЄВШЄ** повсюди знакома фірма.

V. KARLSBERG

HAMBURG, Ferdinandstrasse 15.

Поки хто шифкарту купить, нехай порівнає мої цїни з цїнами агєнтів корабельних.